

Dag 784 – vrijdag 20 februari

Een goede nachtrust heeft mijn batterijen opnieuw opgeladen.

Ik dacht vandaag ook opnieuw Nimbo mee te nemen naar Brussel maar Lagun maakt me echt duidelijk dat hij er klaar voor is. Dat ben ik niet gewoon van hem dat ie zo staat te trappelen als het voor Brussel is. Dus ik twijfel niet en neem mijn gebruikelijke kleine gezelschap mee.

Ik heb wat te veel diepvriesvoer uitgelegd en heb nog 350 gram over. Normaal krijgt Lagun maximaal 300 gram maar dit vers voer wordt wel snel zuur eens het uit de diepvriezer is en Lagun kan best wel wat extra verdragen. Hij krijgt dus de hele portie en werkt dat zonder morren binnen. Al gaf ik hem een kilo, ik denk dat hij er nog niet veel werk mee zou hebben. ☺

Eten gaat goed, luisteren daarentegen, dat zit er niet in vandaag. Moet hij zijn schade van woensdag inhalen? Zonder mijn toestemming stapt hij alle bureaus met een open deur in die we tegenkomen op onze omzwervingen in Brussel vandaag. Hij rent dan nog eens weg van mij naar Maryse, wil zijn leiband niet dragen en zelfs zijn "onder" in de trein weigert hij bijna! Krijg nu wat... Ik probeer me er niet te druk in te maken en vraag hem niks meer.

Deze avond hebben we vergadering met de motovereniging en dat is opnieuw in dat café waar ze sinds kort een poes hebben. Lagun en Nimbo mogen thuis blijven. ;-)

Dag 785 – zaterdag 21 februari

Omdat Gerrit met vakantie is, geven Wendy en ik vandaag de groepstraining. We mogen al vroeg uit de veren want om tien uur zullen de nieuwe pups al klaar staan en we moeten nog een paar "verrassingen" inladen voor de honden en hun baasjes zoals een fiets die tijdens de training door het publiek zal fietsen, al bellend en rinkelend. ☺

Terwijl ik les geef aan een deel van de grote honden, neemt Bart Lagun van me over. Het wordt echter geen topdagje voor de kleine platjas. De hele training lang zoekt hij me, een paar keer slaagt hij er ook in om tot bij mij te komen en ondanks dat ik hem zo fel negeer als maar zijn kan, blijft hij proberen. Bart weet er zich geen meester over. Tja, hij doet ook niet zo onnozel als ik natuurlijk. En dat is klein grut nu net wel gewoon. ;-)

Na de training doe ik snel nog wat oefeningetjes met mijn lieve schat (Lagun wel te verstaan ;-)) en ik merk dat dat nog steeds heel goed gaat. Aan de rolstoel verloopt alles zelfs voorbeeldig.

In de kantine zetten Loki, Eager en Lagun het op een spelen. De timide Stafford uit ons programma kijkt toe en je ziet duidelijk dat ze wil meespelen. Maar plots wordt ze weggeblaft door een platjasje, door dat van mij dan nog! Haar baasje vertelt me dat ze die reactie wel vaker ziet. Een Stafford gecorrigeerd door een Flatcoat... asjemenou...

Elien en Loki zijn een Treibbal-training gestart. Ik had al wat fotootjes gezien en het leek me superleuk. Vandaag krijg ik een eerste demonstratie en ik probeer de basis aan te leren aan Lagun. Die heeft meteen de smaak te pakken! Yes! Dat gaan we thuis zeker proberen, daar heb ik ook zo een bal rondslingeren ergens... een fitnessbal die – ahum – niet zo vaak meer gebruikt wordt misschien...

☺

Deze namiddag wordt ook Kasper opnieuw bij ons afgeleverd. De kleine schat is in duivelse vorm en tracht zich al meteen baas te maken over Nimbo. Maar dat was buiten Lagun gerekend! Meneertje heeft de smaak te pakken van het corrigeren. Allemaal goed en wel maar ik zal het nog wel even regelen schat. Dankzij Lagun weet ik nu waar ik moet op letten en zolang ik Kasper wat temper in zijn spelgedrag, verloopt alles heel sereen. Meer zelfs: Kasper en Nimbo worden in een mum van tijd de beste kameraadjes en Lagun wordt gereduceerd tot toeschouwer.

Heel erg lijkt mijn ventje dat echter niet te vinden: hij parkeert zich aan mijn voeten en stelt zich tevreden met wat aandacht van zijn mensen.

Dag 786 – zondag 22 februari

Omdat Lagun Kasper nu een paar keer heeft gecorrigeerd, durf ik ze niet samen in een bench te laten slapen. Kasper krijgt Laguns bench, Nimbo gaat in die van hem en Lagun mag vrij in de living slapen. Ik zal blij zijn met die keuze wanneer ik de viervoeters deze ochtend bevrijd. Nimbo stormt al meteen op de bench af waar Kasper in zit en het gaat er hevig aan toe. Gegrommel, haren recht... zo niet hé jongens! Goedemorgen zeg...

Nimbo en Lagun vliegen de tuin in en zodra Kasper wat gekalmeerd is, mag hij bij zijn vriendjes. Geen vuiltje aan de lucht zo zal blijken. Nimbo en Kasper zetten het alweer op een ravotten.

Lagun lijkt wel het meisje met de zwavelstokjes zoals hij aan het schuifraam komt zitten smeken om binnen te mogen.

Het is de hele dag prachtig weer vandaag. Bart en ik hebben echter veel computerwerk dus de woefies moeten het voorlopig stellen met speeltijd in de tuin. Dat lijken ze niet zo erg te vinden.

's Avonds trekken we er dan toch nog op uit voor een lange wandeling nadat Nimbo is opgehaald. Alhoewel ... 'lang'... Je gelooft het nooit natuurlijk maar zodra wij een voet buiten zetten, steekt een harde wind op die alleen maar aanzwelt en tegen dat we bij Barts moeke zijn, moeten we ons bijna vasthouden aan de bomen. Terwijl we binnen bij haar even op adem komen, gaan de hemelsluizen dan ook nog eens open. Perfect...

Dag 787 – maandag 23 februari

Het is enorm druk in de trein deze ochtend. We hebben nog steeds maar 1 wagon eerste klasse en die zit vol zonder dat iedereen een zitplaats heeft. Wij gelukkig wel. En nog meer geluk: Lagun blijft de hele rit lang bijzonder kalm. Zelfs voorbij Brussel-Zuid piept hij niet.

Op het werk op weg naar de waterfontein, zet Lagun het weer zonder mijn toestemming op een spurtje naar Maryses bureau. Met geen stokken kan ik hem tegengehouden en geënerveerd stap ik hem dan ook achterna. Ik weet dat er niemand in het bureau zal zijn op dit uur en val nogal onbeleefd en stuurs het bureau binnen... om daar de voorzitter in het donker aan de telefoon aan te treffen... met Lagun die op zijn gemak alles afsnuffelt... Ahum, excuseer... ik druij af...

Voor de rest van de dag mag meneertje in het bureau blijven, ook wanneer ik drinken ga halen of bij een collega langs ga. Niet met mij hoor.

Heel erg lijkt hij dat echter niet te vinden. Lagun komt me weer ietwat apathisch over.

's Avonds moet ik ook het absolute onderste uit de kan halen om hem zijn leiband te laten komen brengen in het bureau en op weg naar het station tsjokt hij maar wat mee aan mijn zijde...

Dag 788 – dinsdag 24 februari

De twee kameraadjes spelen veel buiten vandaag. Of toch op zijn minst Kasper, een rasecht buitenhondje. Lagun komt na zijn behoefte en 1 rondje in de tuin meestal al terug vragen om binnen te mogen. Er zijn er van soorten nietwaar.

Maar ik neem mijn kleine man graag bij me. Ik vind het wel fijn dat hij mijn gezelschap boven dat van een soortgenoot waardeert. We laten Kasper 'het boek van de tuin' lezen buiten en Lagun nestelt zich gezellig aan mijn voeten. Wanneer het opnieuw begint te regenen vind ik het toch het moment om die kleine snuffelaar ook binnen te halen. Ik roep vanuit het schuifraam maar kan Kasper nergens bespeuren. Tot ik hem plots panisch begin te horen blaffen. Maar waar zit die toch? En dan zie ik de hoge draad bewegen die we zo zorgvuldig om de composthoop hadden gespannen. Waterdicht dachten we... of toch op zijn minst Terriërdicht. Misgerekend dus! We zitten met ratten op de composthoop en wilden kost wat kost vermijden dat Kasper daar zou bij geraken. Zucht...

Ik snel de kleine man ter hulp met Lagun in mijn kielzog. Kasper is helemaal buiten zinnen en wanneer ik hem op de grond zet, gebeurt er iets dat ik niet zo goed snap: Lagun's stoppen slaan precies door en hij danst wild om (en op) Kasper heen die zelf nog helemaal onder de indruk is. Wat een manier om je vriendje gerust te stellen?!

Even later, wanneer alle gemoederen net bedaard zijn, worden we dan nog eens getrakteerd op een onweer. Het bliksemt en dondert dat het kraakt. Lagun maakt er helemaal niks van maar Kasper loopt wat nerveus heen en weer te piepen. Ik merk dat Kasper mijn grote helper gaat opzoeken en Lagun stelt een mooi voorbeeld voor de kleine neuroot. Mooi om te zien.

Dag 789 – woensdag 25 februari

Mijn kleine grote vriend komt me opnieuw wat apathisch over deze ochtend. Zou die wonderbaarlijke werking van zijn nieuwe regime al uitgedoofd zijn? Hebben we het antwoord toch nog niet helemaal gevonden? Of is hij liever de enige hond des huizes?

Op weg naar en op het werk zelf heeft hij alleszins niet veel aandacht voor mij. Hij heeft nergens oor naar. Omdat hij tegenwoordig ook altijd van me weg loopt naar het bureau van Maryse, moet hij aan de lijn met me mee stappen. Dat zint hem duidelijk niet. Het is alsof die lijn alle vreugde uit hem zuigt. ☹️

Hij misleidt me vandaag ook vaak door ineens te beginnen snuffelen. Meer dan eens denk ik dat hij een worstje moet draaien maar er komt niks. Ik heb van een trainster gehoord dat Lagun zaterdag een koekje van de grond te grazen heeft gehad bij de oefening 'pas toucher'. Zou dit een gevolg zijn? Is hij nu op voortdurende koekjesjacht?

's Middags ga ik lunchen met een ex-collega. We zijn vroeg en krijgen een mooi plaatsje met veel ruimte voor Lagun. Dat zou normaal niet nodig zijn omdat Lagun al perfect onder een stoel kan liggen maar in dit restaurantje is er geen plaats onder de stoelen. Meneertje laat het hem welgevallen: hij zal meestal wel alles gebruiken dat je hem geeft – en dus strekt hij zich lang uit over de vloer. Ze

kennen ons er al en zijn helemaal toppezot van onze platjas. Meneer krijgt een bakje flessenwater, en zou ie misschien ook een broodstengel mogen? Eum, van mij wel maar niet van jullie, sorry. ;-)

Een uurtje later verlaten we het restaurant met twee pakken broodstengels in onze tas. ☺

Ik gebruik ze als beloning en zie Laguns apathie smelten als sneeuw voor de zon ...

's Avonds gaan we op bezoek bij An. 't Is te zeggen; ik en mijn twee potige kerels. Kasper gaat er meteen de kussens in de zetel opschudden om een lekker plekje voor zichzelf te maken maar Lagun komt er niet tot rust. Hij snuffelt als een bezetene alles af, komt voortdurend voor me zitten met een vragende blik (maar wat wil je dan toch liefje?!) en gaat niet liggen. Vreemd.

Thuis moet ik het hem weliswaar geen twee keer vragen om in zijn bench te gaan. Doodmoe allicht.

Dag 790 – donderdag 26 februari

Er ligt heel wat dringend werk op mijn bord te wachten dus ik sta vroeg op vandaag. De twee mormeltjes zijn precies nog niet goed uitgeslagen. Al stretchend en geeuwend slepen ze zich uit hun bench. Een plasje in de tuin, een beetje eten, wat spelen, en terug knorren. #Jaloers

's Middags komen mijn ouders dan ook nog eens langs om hen te overstelpen met aandacht en wrijfjes. #Verwend

Kasper vraagt deze middag ook weer niks liever dan in de tuin te mogen. En tuurlijk mag ie dat. Deze keer volgt ook Lagun echter. Die vraagt niet na vijf minuten om al terug binnen te mogen. Bizar. Maar ik zal algauw weten wat hem zo boeit buiten: Bart heeft brood op de tuintafel gelegd voor de vogeltjes en Lagun pik het er allemaal stiekem af. Ik zie hem zelfs eentje laten vallen voor Kasper! Wauw, en dat met onze baknijd?

Wanneer ik het brood wegpak is er al gauw geen reden meer voor Lagun om buiten te blijven. Ik laat hem terug bij me in huis terwijl Kasper verder graast buiten. Een half uurtje later wil ik onze mini binnen laten, ik schuif het raam open, Lagun staat links van me en Kasper blijft als vervroren staan vlak voor de opening. Hij wil duidelijk binnen maar aarzelt. Waarom? Ik geef hem wat aanmoediging en dan stapt ie toch over de drempel. Om aangevallen te worden door een platjas! Huh?!

Die had ik niet zien aankomen! Nu, 'aangevallen' is wat veel gezegd maar Laguns haar staat wel recht en hij grommelt wat. Ik berisp hem streng en al likkebaardend maakt hij zich klein. Wat is me dat nu?

Kasper is best wel onder de indruk en ik nodig hem uit om op de stoel naast me aan tafel te komen zitten. Dat hoef ik geen twee keer te vragen. ;-) Lagun bekijkt het allemaal wat verslagen van op een afstand. En dan speelt zich een prachtig tafereel af: Lagun pakt een touwtje en komt op Kasper af die zich wat achterdochtig opricht. Lagun tracht Kasper tot een spel te verleiden maar dat lukt niet meteen. Hij laat het touwtje vallen en geeft Kasper wat zontjes. Die ontdooit duidelijk, wipt van de stoel af en de twee zetten het terug op een rolleballen. Heb ik nu echt net gezien hoe Lagun kwam verzoenen?

Deze avond wordt onze platjas verwacht bij de dierenarts voor zijn jaarlijkse inenting. Ze vertelt me dat er een nieuw vaccin op de markt is tegen rattenziekte, specifiek voor Vlaanderen. Normaal was

Lagun nog beschermd tot 2016 maar ze wil hem toch de nieuwe inenting geven. Mij niet gelaten, het komt mooi uit nu met onze rattenplaag in de tuin!

Mijn flinkerd laat alles gedwee doen. Ik denk niet dat hij gemerkt heeft dat ie een spuitje kreeg. Ook de neusdruppels tegen kennelhoest laat hij zo inbrengen! Zelfs onze dierenarts is onder de indruk.

Op weg naar buiten zie ik haar hondenweegschaal staan. Snel even checken wat Laguns nieuwe dieet voor zijn gewicht heeft betekend. 25 kilo?! Dat kan toch niet? Drie weken geleden was het nog 27 en sindsdien geeft hij niet meer over en eet hij fantastisch goed! Wat een teleurstelling! Geef ik hem nu niet genoeg misschien?

En wat zei ik net? Dat Lagun niet meer overgeeft... dat is duidelijk buiten de uitwerking van zijn vaccins gerekend want we zijn nog maar net thuis wanneer hij naar buiten spurt en al kokhalzend een balletje smurrie produceert.

Meteen erna komt hij wel vragen om zijn bakkie eten. Haha. We voelen ons dus toch niet zo ziek. ;-)

Kasper daarentegen wil niet eten vandaag. Hij houdt maar niet op met jammeren en ik weet wat dat betekent: we moeten op wandel. Helaas regent het onophoudelijk buiten. Maar niets aan te doen. Als ik Kasper niet op een grill wil zien eindigen en die kloppende zenuwader in mijn hals terug onder controle wil krijgen, dan moeten we er door. Zowel Lagun als Kasper laten het zich welgevallen. En ik kan alleen maar denken dat ik hoop dat mijn jas droog zal zijn tegen morgen...

Dag 791 – vrijdag 27 februari

Kasper heeft deze ochtend precies geen zin om te komen ontbijten. De tuin spreekt hem meer aan. Mij niet gelaten: ik profiteer ervan om mijn platjasje eten te geven in huis. Ik drijf zijn portie wat op en geef Lagun nu tussen de 350 en 400 gram per keer. Als zijn stoelgang goed blijft en hij houdt het binnen, zien we hopelijk resultaat op de weegschaal over een paar weken.

Nu ik Lagun opnieuw alleen heb op het werk, profiteer ik ervan om hem wat te laten werken. Zo zal hij onder andere een zakje thee waarvan ik de verpakking reeds heb geopend dragen tot bij de theemachine en zal hij me dat daar netjes afgeven.

Over de middag neem ik hem mee naar de Spar in het Noord-station. Ze zijn er niet zo tuk op Laguns aanwezigheid (er staan verse groentjes en fruit open en bloot binnen zijn snoetbereik) maar ze zeggen niks en kijken gewoon toe.

Lagun maakt even aanstalten om te gaan snuffelen maar staakt zijn intenties meteen wanneer ik 'pas toucher' zeg. De bedienden halen opgelucht adem.

Alles lijkt wel te lukken vandaag: zijn eigen leiband dragen zodat die niet over de grond sleept wanneer hij hem om heeft, op de knop duwen om de deur naar de lift te openen, onze zware deur van het bureau open duwen, ...

We kunnen met een goed gevoel aan ons weekend beginnen.